

מ"ת 12740/05/20 - תאופיק אבו רומי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 12740-05-20 מדינת ישראל נ' אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 261125/2020

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקש באמצעות עו"ד שלומי תאופיק אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח)
בלומנפלד ועו"ד חן רומי
נגד
משיבה באמצעות עו"ד תומר מדינת ישראל
יצחקי

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש, לצורך נשיאת עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, שהוטל עליו בגזר דין מיום 15.7.20.

השתלשלות העניינים

2. כנגד המבקש הוגשה, ביום 27.5.20, בקשה למעצר עד תום ההליכים, בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו המייחס לו עבירות של **נהיגה בפסילה, פקיעת רישיון נהיגה למעלה משנתיים, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, ונהיגה ברכב ללא ביטוח.**

על פי כתב האישום, ביום 26.5.20, סמוך לשעה 16:00, נהג המבקש ברכב פרטי, מסוג "סיאט", מ.ר. 1418571, בטמרה. המבקש נהג על אף שהודע לו, בנוכחותו, שהוא פסול לנהיגה שהוטלה עליו בבפ"ת 13603-04-20, מיום 24.5.20, פסילת רישיון נהיגה מיום 14.5.20, למשך 6 חודשים. כן הודע לו כי הוא פסול לנהיגה אשר הוטלה עליו בבפ"ת 5740-03-20, מיום 17.3.20, פסילה עד תום ההליכים במסגרת תיק 5736-03-20. המבקש נהג כשרישיון הנהיגה אינו בתוקף, מיום 15.7.16, וללא תעודת ביטוח תקפה, ברכב שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש על ידי שוטר, ביום 8.4.20.

3. כעולה מבקשת המשיבה לעצרו עד תום ההליכים, המבקש נוהג משנת 2014 וצבר לחובתו 14 הרשעות קודמות, ביניהן בנהיגה בזמן פסילה, בעטיה עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה, חב הפעלה, למשך 6 חודשים. צוין שזו הפעם השלישית, לכאורה, שהמבקש נוהג בפסילת רישיון בתקופת התנאי, וזו הפעם הרביעית, לכאורה, שנוהג בפסילה. המשיבה ציינה שנשקפת מהמבקש מסוכנות גבוהה, נוכח שני הליכים שתלויים ועומדים נגדו, בגין נהיגה בפסילה, ומדובר, לכאורה, בנהיגה פסילה, בפעם השלישית, בתקופה של 3 חודשים בלבד (עבירות מיום 5.3.20 ומיום 9.4.20, ובהליך זה, מיום 26.5.20).

4. ביום 28.5.20, הורה כב' השופט מ' עלי, על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בית מלא, בבית הוריו, בתנאים מגבילים, בצינו קיומה של עילת מעצר בעוצמה גבוהה.

בערר על החלטה זו (עמ"ת 65097-05-20), הורה בית המשפט המחוזי, ביום 31.5.20, נוכח הסכמת הצדדים, על מעצרו של המבקש באיזוק עד לתום ההליכים, בכפוף לחוות דעת היתכנות ישימה.

ביום 3.6.20 נערך דיון לפני ונוכח חוות הדעת הוריתי על מעצרו של המבקש, באיזוק אלקטרוני, עד תום ההליכים נגדו.

5. ביום 5.7.20 הגיש ב"כ המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, בה עתר לאפשר למבקש חלון פיקוח במשך יומיים למשך מספר שעות. בהמשך, בדיון שנערך ביום 27.7.20, עתר הסנגור לאפשר למבקש יציאה לעבודה, 5 ימים בשבוע, בין השעות 6:00-17:00.

יצוין שבשלב זה כבר ניתן גזר הדין בתיק הפלילי, מיום 15.7.20, אולם הדבר לא הובא לפני בית המשפט בדיון ביום 27.7.20.

6. בהחלטתי, מיום 28.7.20, נדחתה הבקשה לעיון חוזר. עם זאת, הוריתי על מתן חלון התאוררות למבקש, בין השעות 16:00-18:00, מדי יום, בליווי אחד המפקחים.

בהחלטתי הפנתי לבש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.9.16) תוך שצוין שככלל אין לאפשר יציאתו לעבודה של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן יציאה מעין זו, לשעות ארוכות, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את מהותו - היותו של המבקש בסטטוס של מעצר עד תום ההליכים. בקשתו של המבקש שיתאפשר לו לצאת לעבודה, תרוקן את החלטת המעצר מאיזוק אלקטרוני מתוקפה, שכן מדובר בפרק זמן ניכר, ובשעות ארוכות שיפגעו בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני - שמירה על שלום הציבור.

צוין שהמבקש עצור זה כחודשיים, המסוכנות שנשקפת, נוכח נסיבות ביצוע העבירה, עברו, והתיקים העומדים ותלויים נגדו, גבוהה וברורה, מדובר בתקופה קצרה ביותר, אין מדובר ב"חלוף זמן ניכר", ולא הובאו נסיבות חדשות או עובדות חדשות שיש בהן לשנות מהשיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה לאיזוק אלקטרוני. צוין שהעובדה שהמבקש לא הפר עד היום את תנאי המעצר באיזוק האלקטרוני אין בה, בשלב זה, כדי לאפשר את יציאתו לעבודתו.

חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה ניתן במקרים חריגים בלבד, ונסיבות מקרה זה, בשלב זה, קבעתי, אינן מצדיקות היעדרות לכך.

7. ביום 15.9.20, הונחה לפני בקשה זו, לאפשר למבקש לצאת מדי יום, בין השעות 7:00-15:30, לריצוי עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, בעירית טמרה, שניתן ביום 15.7.20, במסגרת ת"פ 12918-07-17 (להלן - התיק הפלילי).

צוין שכעולה מגזר הדין על המבקש היה להתחיל לרצות את עונש המאסר ביום 15.9.20, ומשיחה שערך ב"כ המבקש עם משרד הממונה על עבודות שירות, במועד זה, נאמר לו שעליו להגיש בקשה דחופה לצורך פתיחת חלונות לעבודות שירות.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, המבקש עצור, בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי, במעצר, בפיקוח

אלקטרוני, בתיק זה, ובעת מתן גזר הדין, בתיק הפלילי, ביום 15.7.20, ידע על כך. על פי הפסיקה, צוין, פתיחת חלון, במעצר בפיקוח אלקטרוני, נעשית במקרים נדירים, והמקרה שלפני אינו נמנה עליהם.

8. ב"כ המבקש, מסר, בתגובה, שתיק זה נמנה על המקרים הנדירים ויש לאפשר למבקש יציאה לצורך קיום עבודות שירות, שהרי מדובר במאסר שהושת על המבקש ובמילוי החלטת בית המשפט. צוין שעבודות השירות מפוקחות על ידי השב"ס, ודי בכך כדי להסיר את החשש ממסוכנות המבקש.

9. נוכח התנגדות המשיבה, לשכת תעבורה עכו, הוריתי לפרקליטות, שייצגה את המדינה בהליך הפלילי, למסור תגובתה בעניין זה. הפרקליטות מסרה הודעה שלפיה היא אינה צד להליך, ועל כן אין מקום שתביע עמדתה לעניין המסכנות שנשקפת מהמבקש והסרת הפיקוח האלקטרוני.

10. בדיון שנערך, בנוכחות הצדדים ונציגת הפרקליטות, ביום 28.10.20, שב הסנגור על טענותיו וציין שככל שלא תתקבל הבקשה, המבקש יאלץ לרצות עונש מאסר בפועל.

נציגת הפרקליטות, עו"ד גריר ברהום, שנכחה בדיון, ציינה שבשלב הטיעונים לעונש ובעת מתן גזר הדין, בתיק הפלילי, לא ידעה הפרקליטות על התיק שלפני.

ב"כ המשיבה שבה על עמדתה וציינה שסעיף 52 לחסד"פ, על שלל חלופותיו, אינו מתקיים, לא חלף זמן ניכר, המבקש מסוכן למשתמשי הדרך, ודין הבקשה להידחות, כפי שנדחתה על ידי בית המשפט בהחלטה קודמת. המקרים הנדירים בהם הכירה הפסיקה הם מקרים רפואיים, וכל החלטה אחרת תביא לכך שחוטא יצא נשכר.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

11. בבקשה לעיון חוזר, על בית המשפט לבחון את השיקולים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). השיקולים להיעתר לבקשה לעיון חוזר הם גילוי עובדות חדשות, שינוי נסיבות או זמן ניכר שחלף מעת ההחלטה.

12. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים, עיינתי בפסיקה, ובחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה שאין מקום להיעתר לבקשה.

13. בהחלטה מפורטת, מיום 28.7.20, דחיתי את בקשתו של המבקש ליציאה לעבודה, מהאיזוק האלקטרוני, נוכח המסוכנות הגבוהה שניבטת מדפוסי התנהלותו בכביש - העבירות, לכאורה, שמיוחסות לו, בהן נהיגה בפסילה, שמקורה בשני תיקים בהם נפסל עד תום ההליכים נגדו, שני התיקים התלויים ועומדים נגדו, בגין נהיגה בפסילה, ועברו התעבורתי הכולל עבירה של נהיגה בפסילה, בגינה עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים.

אני סבורה שאותם נימוקים שעמדו ביסוד החלטתי הקודמת, בה נדחתה בקשתו של המבקש, לאפשר לו חלון פיקוח לצורך יציאה לעבודה, תקפים גם היום, ולא הובאו לפניי נסיבות חדשות או עובדות חדשות, שיש בהן כדי לשנות מאותם השיקולים.

מאז מתן אותה החלטה ועד היום, המסוכנות שנשקפת מהמבקש נותרה גבוהה וברורה כשהייתה. מתן אפשרות של יציאה מהאיזוק האלקטרוני לצורך נשיאת מאסר בעבודות שירות, שדורש פרק זמן ניכר ושעות ארוכות במשך היום, יפגע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני - שמירה על שלום הציבור.

יודגש שכעולה מהדין שנערך לפני, בתיק הפלילי, בשלב הטיעונים לעונש ומתן גזר הדין, טענה נציגת הפרקליטות שהפרקליטות לא ידעה על קיומו של ההליך שלפני. הסנגור אף לא ציין אחרת בדיון שלפני.

14. עיון בפסיקה מעלה שבמקרים בהם הוגשה בקשה לריצוי מאסר בעבודות שירות בתיק אחר, בעת שהמבקש עצור במעצר עד תום ההליכים, בית המשפט דחה את הבקשה, בהתבסס על דרגת המסוכנות שנשקפה מהמבקש, וכפועל יוצא מכך על הקושי לתת בו את האמון שנדרש לצורך ביטול תנאי המעצר וריצוי עבודות השירות.

בבשפ 8039/17 פהד הייזל נ' מדינת ישראל (6.11.17) בעבירות של נהיגה בפסילה וללא ביטוח, מכח שלושה פסקי דין שונים בהם נפסל המבקש מנהיגה, כשלחובתו 21 הרשעות קודמות, כשהעבירות בוצעו במהלך ריצוי עבודות שירות בתיק אחר, נדחתה בקשת המבקש לשנות את תנאי מעצר הבית לצורך המשך ריצוי עבודות השירות, בתיק האחר. בית המשפט העליון ציין שהמסוכנות שנשקפת מהמבקש בדרגה כזו שאינה מתיישבת עם ביטול תנאי מעצר הבית, וכי נהיגה בזמן פסילה מלמדת על נכונות להפר הוראות בית המשפט, כשבמקרה זה האיסור לנהוג נגזר בשלושה תיקים שונים, לאחר שהורשע בעבר בעבירה של נהיגה בפסילה.

בעמ"ת 50316-05-17 ג'בארין נ' מדינת ישראל (15.6.17) (להלן - עניין ג'בארין), בעבירות של נהיגה בפסילה, פקיעת רישיון למעלה משנה, נהיגה ללא ביטוח, ושימוש בטלפון בנהיגה, שלא באמצעות דיבורית, דחה בית המשפט את בקשת העורר, ששוחרר למעצר בית מלא, בפיקוח 5 מפקחים, להתיר לו לרצות יתרת מאסר בעבודות שירות, תוך שקבע שעילות סעיף 52(א) לחסד"פ אינן מתקיימות, העבירות בוצעו בעודו מבצע עבודות שירות בגין הרשעות בעבירות דומות, ולחובתו 80 הרשעות, כולל דומות. בנסיבות אלה, נפסק, לא ניתן לייחס לעורר את מידת האמון המתבקש להקלה בתנאי שחרורו ומסוכנותו נותרה גבוהה כשהייתה.

בית המשפט המחוזי עמד על השיקול המרכזי בסוגיה זו:

"בבחינת האפשרות להורות על יציאה ממעצר לצורך ביצוע עבודות שירות, השיקול המרכזי הוא מידת המסוכנות הנשקפת מהעצור לבטחון הציבור ומידת האמון שניתן לרחוש לו (ר' בש"פ 989/05 שקד נ' מדינת ישראל (6.2.05); בש"פ 4434/06 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.06); בש"פ 1782/13 חלייחל נ' מדינת ישראל (10.3.13); בש"פ 1355/15 טביב נ' מדינת ישראל (3.3.15); בש"פ 8015/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (10.11.16))."

15. בענייננו, המבקש ביצע, לכאורה, עבירה של נהיגה בפסילה ועבירות נוספות, בשעה ששני הליכים בגין עבירה של נהיגה בפסילה, עומדים ותלויים נגדו, ובעת שקיים מאסר מותנה כנגדו, בגין עבירה דומה. הדבר מלמד על כך שהמבקש אינו מורתע מאימת הדין ומזלזל בהחלטות בית המשפט. בנסיבות אלה מי יארוב שהמבקש לא ינהג בעת שיצא למסגרת של עבודות השירות. המסוכנות שנשקפת מהמבקש גבוהה וקיים קושי ממשי לתת בו מידת האמון הנדרשת לשם הקלה בתנאי מעצרו.

אמנם מאסר בעבודות שירות כולל פיקוח של השב"ס, אולם היציאה אליו כרוכה בשהייה במוסד ציבורי, עירית טמרה. בשלב זה לא ניתן לחשוף את הציבור לסיכון שנשקף מהמבקש.

16. בנוגע לחלוף הזמן, המבקש עצור באיזוק אלקטרוני החל מיום 3.6.20, וחלפו מאז ועד היום כ-5 חודשים, ולא נרשמו הפרות מצידו. עם זאת, באיזון שיש לערוך בין הפגיעה שנגרמת למבקש הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי (ראו **בש"פ 2254/08** ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל), אני סבורה שנוכח המסוכנות שניבטת מהמבקש, וחומרת העבירות שמיוחסת לו, אין מדובר במקרה שלפני ב"חלוף זמן ניכר".

אציין שעיון בתיק העיקרי מלמד שהתיק היה קבוע לשמיעת ראיות ליום 30.7.20, ונוכח החלפת ייצוג בהליך, הדיון בוטל ונקבעה תזכורת צדדים ליום 8.11.20.

17. נוכח האמור, אני בדעה שמסוכנותו של המבקש אינה מאפשרת יציאתו מהמעצר באיזוק אלקטרוני, למשך פרק זמן שמתחייב לצורך עבודות השירות. הקלה כזו פירושה פגיעה בתכלית האיזוק - שמירה על שלום הציבור.

נוכח האמור לא מצאתי להיעתר לבקשת הסגור לפתיחת חלון למאסר בעבודות שירות.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"א, 02 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.